

بیماری‌های اخلاقی و اجتماعی با درس «حجاب» و «عفت» قابل درمان است

یکی از بیماری‌های اخلاقی و اجتماعی «ترک عفت» است، آن کس که خود را به عفاف مزین نکرده، مریض است.

یکی از بیماری‌های اخلاقی و اجتماعی «ترک عفت» است، آن کس که خود را به عفاف مزین نکرده، مریض است.

به گزارش خبرگزاری مهر، یکی از قیام‌های مردم مسلمان ایران به رهبری مراجع تقلید در قرن معاصر، که نقطه عطفی در تاریخ قیام‌های اسلامی در تاریخ صد ساله اخیر است، قیام مردم مسلمان و غیرتمند در مسجد گوهرشاد، در کنار مرقد مطهر حضرت امام رضا علیه السلام بر ضد دیکتاتوری رضاخان، و کشف حجاب او است.

بیست و یکم تیرماه سالروز قیام مردم مشهد علیه کشف حجاب به عنوان روز عفاف و حجاب نامگذاری شده است. متن زیر گفتاری از آیت الله جوادی آملی است که از کتاب «امام خمینی بنیان مرصوص» و جلسه درس اخلاق سال ۹۱ وی اقتباس شده است.

آیت الله جوادی آملی در تبیین فرهنگ مقدس عفاف و حجاب و حفظ این گوهر با ارزش بیان داشت: اگر کسی قدرتی و شهامتی دارد زکاتش، جهاد فی سبیل الله، زکات قدرت هم عفو است؛ زکات مال، انفاق و زکات اخلاق، تهذیب است. کسی یک جمالی دارد حالا چه زن چه مرد، زکاتش، عفاف اوست؛ هر زنی باید حجابش را رعایت کند؛ اما آن زنی و جوانی که زیباتر است وظیفه‌اش بیشتر است، لذا هر جوانی باید عفتش را حفظ کند.

وی بیماری‌های اخلاقی و اجتماعی را با درس «حجاب» و «عفت» قابل درمان دانسته و فرمود: یکی از بیماری‌های اخلاقی و اجتماعی «ترک عفت» است، آن کس که خود را به عفاف مزین نکرده، مریض است. ذات اقدس اله به همسران حضرت نبی اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمود: (یا نساء النبی! لستنَّ كأحدٍ من النساءِ إِنْ أَتَقِینَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِی فی قلبه مرضٌ و قُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا). یعنی شما در سخن گفتن، صدای خود را نازک و رقیق نکنید؛ زیرا آن مردی که قلبش مریض است، طمع می‌کند. از این جا روشن می‌شود که «مرض» در فرهنگ قرآن کریم، بسیار عمیق و ریشه‌دار است. آن مردی که نتواند خود را در برابر آهنگ نامحرم، رام کند، مریض است، چه اینکه آن زنی که نتواند خود را در برابر نامحرم بیوشاند، مریض است و این مرض با درس «حجاب» و «عفت» درمان می‌شود.

وی در بیان راهکار درمانی این بحث از لسان نورانی مولای متقیان (ع) بهره برده و در یکی از اثرات خود مرقوم داشت: در سخنان سخنگوی وحی، حضرت علی (علیه افضل صلوات المصلین) این چنین آمده است: «قَتَدَاوْ مِنْ دَاءِ الْفِتْرَةِ فِی قَلْبِکَ بَعْزِیمَةً، وَ مِنْ کَرِّ الْغَفْلَةِ فِی نَاطِرِکَ بَیْقَظَةً». یعنی انسان غافل! بدان که «غفلت» و «بی‌قراری» مرض نفسانی است و غافل بودن از گذشته و آینده، یک بیماری قلبی می‌باشد. این فتور و سستی را که مرض نفسانی است، با عزم فولادین درمان کن و با بیداری از این خواب غفلت، خود را معالجه کن. ای انسان که از آینده خود بی‌خبری و در خواب بسر می‌بری، تو بیماری، درمان شو! ای بشری که از قبر و برزخ و قیامت غافل، تو مریض هستی، درمان شو! این مرض نفسانی و اخلاقی را با عزم و یقظه و بیداری درمان می‌کنند.

لذا اگر در سخنان امیر بیان (علیه السلام) آمده است که مردان با تقوی می‌کوشند با قرآن کریم بیماریهای خود را درمان کنند، تنها به این معنا نیست که اگر کسی جسدش مریض شد، سوره حمد را هفت بار قرائت کند، گرچه این معجزه قرآن کریم است و مؤثر خواهد بود، اما عمده، درمان بیماری‌های قلبی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، اخلاقی، و مانند آن است که در سخنان اهل بیت (علیهم السلام) مبسوطاً مطرح گردیده است.

وی در پاسداشت عفاف جوانان خصوصا بانوان در جامعه، احیاء امر بمعروف و نهی از منکر را یادآور شده و خاطر نشان

کرد: اگر امر به معروف در جامعه ما زنده بشود بسیاری از مشکلات حل است. کسی که حجاب را رعایت نمی‌کند اگر از اول خیابان تا آخر خیابان دویست سیصد نفر به او بگویند خانم مواظب باش، خانم مواظب باش این خودش را جمع می‌کند همین که بگویند چرا با این وضع آمدی، همین که ابرو تَرش بکنند، همین که او را با چهره خشم‌آلود نگاه بکنند، او خودش را جمع می‌کند. این علاوه بر اینکه یک کار آسانی است بر ما واجب هم است. مستحضرید که امر به معروف غیر از سخنرانی و تبلیغ است، غیر از ارشاد و کتابت است.

امر به معروف، امر است؛ اگر کسی امر به معروف کرد و آن شخص حجاب را رعایت نکرد دو معصیت کرده یکی اینکه (لَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ) را عمل نکرده و دیگر اینکه فرمان این آقا را گوش نداده است. امر به معروف، امر به معروف است و کاری به سخنرانی و نصیحت ندارد چنانکه قرآن فرمود: (وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ)